

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/134/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214588
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712214588.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grosslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 5C/227/2012-84 zo dňa 3. 12. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu navrhovateľa, ktorou sa domáhal vo vzťahu k odporcovi náhrady majetkovej škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 317,17 Eur. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Martin 17Er/5133/2010 zistil, že súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 21. 10. 2010. Okresný súd zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 8. 11. 2010. Uznesenie bolo exekútorovi doručené 18. 11. 2010. Po posúdení nároku navrhovateľa v súlade s jeho návrhom na začatie konanie, oboznámením sa s pripojeným exekučným spisom konštatoval, že navrhovateľ v návrhu uvádza nepravdivé údaje, týkajúce sa obdobia nečinnosti súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná 21. 10. 2010 a zamietnutá bola uznesením okresného súdu zo dňa 8. 11. 2010. Nemal tak preukázané žiadne preťahy v exekučnom konaní, teda opomenutie vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, t.j. nemal preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Navyiac, z diktie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, že by sa 15-dňová lehota vťahovala i na rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V nadväznosti na uvedené potom považoval za nadbytočné vykonanie znaleckého dokazovania navrhovaného navrhovateľom. Navyiac, z návrhu nebolo zrejmé, či navrhovateľom poukazované posudky už boli vypracované alebo sú iba v štádiu zadania objednávky na ich vykonanie.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. V podanom odvolaní vytýkal, že došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). V konaní došlo k vadám uvedeným v

§ 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodoval vylúčený sudca (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.). V konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Poukazoval, že nemal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami, vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa. Nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a tvrdeniam vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Tvrdil, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pokiaľ tak súd urobil, porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. Upozornil, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Dodal, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný, nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Ďalej poukazoval, že v zmysle ust. § 15 O.s.p. ak sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Osobitne zdôraznil, že nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“. Nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo na ústnom pojednávaní, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Ďalej uviedol, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Zastal názor, že ním tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prieťahy v konaní, nerozhodol o návrhu navrhovateľa v zákonnej lehote. Poukazoval, že podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. je možnosť súdu konať v neprítomnosti účastníka obmedzená splnením formálnej podmienky, spočívajúcej v podaní žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Okresný súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť navrhovateľa o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu, ktorým bolo vyčkať až do právoplatného rozhodnutia o otázke nestrannosti a o otázke zákonného sudcu. Navrhovateľ uviedol, že trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom a na nestrannom súde. Vytýkal nepreskúmateľnosť rozhodnutia okresného súdu pokiaľ zamietol žalobu v časti náhrady skutočnej škody. Uviedol, že hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonané ex offico. Vo svojom rozhodnutí vôbec nevyvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, a to i napriek tomu, že sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote a pre túto nečinnosť, nesprávny úradný postup, nenašiel žiaden objektívne udržateľný ospravedlňujúci dôvod. Jeho rozhodnutie označil za vnútorne rozporné. Preto žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

K námietke navrhovateľa o tom, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, považoval odvolací súd za potrebné uviesť, že z pripojeného exekučného spisu bolo jednoznačne preukázané, že zákonnou sudkyňou v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Martin sp. zn. 17Er/5133/2010 bola Mgr. Katarína Janotová, teda sudkyňa odlišná od zákonnej sudkyne prejednávajúcej predmetnú vec. Navrhovateľ vo viacerých podaniach uviedol, že námietku zaujatosti voči sudcom okresného súdu nepodal. Zákonná sudkyňa sa vo veci zaujatá ani pre pomer k veci, ani pre pomer k účastníkom, resp. k ich zástupcom

necítila, v nadväznosti na čo odvolací súd dospel k záveru, že nie je možné akceptovať námietku navrhovateľa o tom, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. V tejto súvislosti je potrebné poukázať i na rozhodovaciu činnosť a prax nadriadeného súdu Okresnému súdu Martin v jednotlivých obdobných veciach, ako i Najvyšším súdom SR vyslovený názor, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednávať a rozhodovať vec, v ktorej je žalovaný súd, na ktorom vykonáva súdnictvo (uznesenie NS SR 3Nc 14/2010 z 31. 5. 2010, 6Cdo 304/2013 z 24. 10. 2013, 6Cdo 306/2013 z 24. 10. 2013). Preto navrhovateľ nemal ani dôvod spoliehať sa na to, že okresný súd jeho žiadosti o odročenie pojednávania vyhovie a v konaní nebude ďalej pokračovať. Odvolací súd tak dospel k záveru, že postupom okresného súdu, pokiaľ prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa, a teda nedošlo k odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom, naopak navrhovateľ sám sa vzdal možnosti konať pred súdom, uplatňovať svoje procesné práva, ktoré mu v zmysle procesného predpisu patria.

Za podstatné odvolací súd považoval dôvody, pre ktoré okresný súd návrhu navrhovateľa nevyhovel a ktoré navrhovateľ v podanom odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil, ani nevyvrátil. Neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že by exekučný súd nevydaním poverenia spôsobil prieťahy viac ako 172 dní, naopak z pripojeného exekučného spisu bolo preukázané, že exekučný súd po obdržaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie túto ako rozpornú so zákonom pre nevykonateľnosť exekučného titulu zamietol.

Náhrada škody a náhrada nemajetkovej ujmy požadovaná navrhovateľom sa viazala na nesprávny úradný postup exekučného súdu, spočívajúci v nedodržaní zákonom stanovenej lehoty a v spôsobe navrhovateľom tvrdených prieťahov viac ako 172 dní. Práve na takto navrhovateľom tvrdené skutočnosti sa viazal i návrh navrhovateľa na vykonanie dôkazu oboznámením znaleckého posudku o výške majetkovej škody. Okresný súd správne po zistení, že k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu nedošlo, zamietol návrh navrhovateľa i na vykonanie ním navrhnutých listinných dôkazov, nakoľko ani ich vykonanie by nevyvrátilo skutkové zistenia súdu, vyplývajúce z vykonaného dokazovania, najmä z oboznámeného exekučného spisu a nepriniesli by iné, pre navrhovateľa, priaznivejšie rozhodnutie vo veci samej.

Navrhovateľ totiž i napriek odôvodneniu rozhodnutia zo strany okresného súdu a vysvetleniu, z akých dôvodov okresný súd jeho návrhu nevyhovel, zotrval na svojom tvrdení, vyplývajúcom z podanej žaloby o tom, že zo strany exekučného súdu malo dôjsť k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu, spočívajúcemu v zbytočných prieťahoch. Z týchto dôvodov ani odvolací súd nepovažoval za potrebné dať konkrétnu odpoveď na všetky námietky navrhovateľa, vyplývajúce z podaného odvolania, nakoľko toto ohľadne skutkových zistení a právneho posúdenia veci absolútne nekorešponduje s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia.

K námietke navrhovateľa o tom, že okresný súd v jednom rozhodnutí rozhodol i o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a zároveň i o veci samej, je potrebné uviesť, že v danom prípade okresný súd o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania nerozhodoval, nakoľko takýto návrh navrhovateľ súdu ani nepodal. Podaním doručeným okresnému súdu 28. 11. 2013 (č.l. 77 spisu) žiadal o zrušenie vytýčeného termínu pojednávania.

V nadväznosti na takto zistené skutočnosti odvolací súd rozhodol spôsobom, uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia. Rozsudok okresného súdu, pokiaľ žalobu navrhovateľa zamietol ako nedôvodnú, potvrdil.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu nezistil, že by mu v súvislosti s podaním odvolania zo strany navrhovateľa účelne vynaložené výdavky vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.